

„3. W razie zgłoszenia przez podatnika przerw w wykonywaniu działalności, które nie przekraczają łącznie jednego miesiąca w roku podatkowym, opłatę za kartę podatkową lub ryczałt pobiera się za cały rok podatkowy. W razie przerwy przekraczającej łącznie jeden miesiąc w roku podatkowym nie pobiera się opłaty za kartę podatkową albo ryczałtu w wysokości $\frac{1}{100}$ miesięcznej raty lub $\frac{1}{100}$ kwartalnej raty za każdy dzień przerwy ponad jeden miesiąc, trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni. Zgłoszenie przerwy przez podatnika powinno nastąpić w terminie 3 dni od jej rozpoczęcia. Nie uwzględnia się czasowych przerw w wykonywaniu działalności, które zostały uwzględnione przy ustalaniu ryczałtu umownego (§ 18 ust. 1 zdanie drugie).“

b) ust. 4 skreśla się;

8) w § 26:

a) w ust. 1 końcowy fragment przepisu po wyrazach „tracą prawo do karty podatkowej“ otrzymuje brzmienie:

„w okresie do dnia 31 grudnia 1980 r. lub ryczałtu i będą opłacali podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy. Podatnikom tym nie przysługuje również w okresie dwóch następnych lat podatkowych prawo do opłaty skarbowej, karty podatkowej oraz ryczałtu.“

b) ust. 2 skreśla się;

9) w części I tabeli stanowiącej załącznik do rozporządzenia pozycje oznaczone symbolami 066 1 metaloplastyka, 067 1 brązownictwo i 148 2 kamieniarstwo otrzymują brzmienie:

Symbol	Rodzaj wykonywanego rzemiosła	Na terenie gminy	W miesiące o liczbie mieszkańców			
			do 5.000	ponad 5.000 do 25.000	ponad 25.000 do 100.000	powyżej 100.000
„066 1	metaloplastyka	0	11.700	11.700	14.700	18.300
		1	20.100	20.100	24.900	31.200
		2	35.700	35.700	44.400	55.500
067 1	brązownictwo	0	11.700	12.900	16.200	20.400
		1	20.100	20.100	24.900	31.200
		2	35.700	35.700	44.400	55.500“
„148 2	kamieniarstwo, z wyjątkiem nagrobkowego	0	—	—	—	—
		1	—	—	—	—
		2	17.100	21.300	33.900	42.600

§ 2. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia decyzje w sprawie zastosowania karty podatkowej wydaje się na okres do dnia 31 grudnia 1980 r. Decyzje w sprawie zastosowania karty podatkowej wydane przed dniem wejścia

w życie rozporządzenia pozostają w mocy do czasu ich wygaśnięcia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1979 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

79

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 maja 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 45, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 1977 r. w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła (Dz. U. Nr 5, poz. 23) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Obniżka stawki opłaty skarbowej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje w razie stwierdzenia przez właściwą izbę rzemieślniczą wykonywania rzemiosła artystycznego, po dokonaniu oceny działalności twórczej lub usługowej rzemieślnika przez komisję rzemiosł artystycznych. Obniżkę przyznaje się poczynając od wskazanego przez izbę rzemieślniczą miesiąca, w którym rzemieślnik rozpoczął wykonywanie rze-

miosła artystycznego. Obniżkę cofa się poczynając od miesiąca, w którym nastąpiło zaprzestanie wykonywania rzemiosła artystycznego. Izba rzemieślnicza zawiadamia właściwy organ o rozpoczęciu i zaprzestaniu wykonywania rzemiosła artystycznego przez rzemieślnika.“

2) w § 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłata skarbową płatna jest bez wezwania:

- 1) jeżeli opłata roczna nie przekracza 6.000 zł — w równych ratach kwartalnych, w terminie do dnia 7 następnego miesiąca po upływie kwartału, a za czwarty kwartał w terminie do dnia 28 grudnia roku podatkowego,
- 2) w pozostałych wypadkach — w równych ratach miesięcznych, w terminie do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, a za miesiąc grudzień w terminie do dnia 28 grudnia roku podatkowego.“

3) w § 9, ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie zgłoszenia przez rzemieślnika przerw w wykonywaniu działalności, które nie przekraczają łącznie jednego miesiąca w roku podatkowym, opłatę skarbową pobiera się za cały rok podatkowy. W razie przerwy przekraczającej łącznie jeden miesiąc w roku podatkowym nie pobiera się opłaty skarbowej w wysokości $\frac{1}{300}$ miesięcznej raty lub $\frac{1}{600}$ kwartalnej raty za każdy dzień przerwy ponad jeden miesiąc, trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni. Zgłoszenie przerwy przez podatnika powinno nastąpić w terminie 3 dni od jej rozpoczęcia. Nie uwzględnia się przerw, które wiążą się ze specyfiką danej działalności i z reguły występują corocznie przy wykonywaniu niektórych rzemiosł.“;

4) w § 13:

a) w ust. 1 końcowy fragment przepisu po wyrazach „tracą prawo do opłaty skarbowej“ otrzymuje brzmienie:

„i będą opłacali podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych za cały rok podatkowy. Rzemieślnikom tym nie przysługuje również w okresie dwóch następnych lat podatkowych prawo do opłaty skarbowej, karty podatkowej oraz ryczałtu.“;

b) ust. 2 skreśla się.

§ 2. W okresie do dnia 31 grudnia 1980 r. zwiększenie przez rzemieślnika stanu zatrudnienia, określonego w rozporządzeniu wymienionym w § 1, o jednego pracownika lub o jednego członka rodziny nie powoduje zmiany wysokości opłaty skarbowej. Jeżeli w związku z tym zwiększeniem zatrudnienia nastąpi zmiana formy opodatkowania na kartę podatkową, rzemieślnik będzie uiszczał opłatę za kartę podatkową w wysokości dotychczasowej opłaty skarbowej.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1979 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

80

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 maja 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ksiąg handlowych dla podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 101 ust. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1968 r. w sprawie ksiąg handlowych dla podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1968 r. Nr 30, poz. 201 i z 1975 r. Nr 12, poz. 71) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- w pkt 1 liczbę „2.400.000“ zastępuje się liczbą „4.800.000“;
- w pkt 2 trzykrotnie użytą liczbę „2.400.000“ zastępuje się liczbą „4.800.000“;
- w pkt 3 liczbę „200.000“ zastępuje się liczbą „400.000“;

2) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego mogą zwalniać grupy podatników, na wnioski ich organizacji społeczno-zawodowych, od obowiązku przechowywania albo skracać okres przechowywania dokumentów wystawianych w ramach istniejącego systemu kontroli wewnętrznej, które nie stanowią bezpośredniego dowodu do księgowania.“;

3) § 16 skreśla się;

4) w § 18 skreśla się ust. 2.

§ 2. Podatnicy, którzy stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia nie mają obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych, mogą zastąpić prowadzone księgi handlowe księgami podatkowymi od dnia 1 czerwca 1979 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1979 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

81

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 maja 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ksiąg podatkowych dla podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 101 ust. 2, 4 i 6 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 lipca 1968 r. w sprawie ksiąg podatkowych dla podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 30, poz. 200) wprowadza się następujące zmiany:

- w § 1 skreśla się wyrazy „oraz podatnicy prowadzący hodowlę lisów i norek“;
- § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, poza podatnikami zwolnionymi od tego obowiązku na

podstawie odrębnych przepisów, zwolnieni są podatnicy, którzy:

- prowadzą na terenie gminy, bez zatrudnienia pracownika, zakłady rzemieślnicze na podstawie potwierdzenia zgłoszenia wykonywania rzemiosła,
- wykonywają młynarstwo (usługowy przemiał i przerób zboża), jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami prowadzą właściwą dokumentację przemiałową,
- wykonywają przewóz osób i towarów taborem konnym przy użyciu nie więcej niż jednej pary koni,
- prowadzą biura pisania podań, jeżeli w rejestrach prowadzonych zgodnie z obowiązującymi przepisami dokonują zapisów przychodów bieżąco, nie później niż z końcem danego dnia.“;